

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἰβηρίας-Γεωργίας

**Ὁ Ὅσιος Ἰωσήφ,
Ἡγούμενος ἐν Ἀλαβέρντι (Γεωργίας)
† 15ῃ Σεπτεμβρίου 570**

Στίχοι.

*Ζήλω πυρπολούμενος, Ἰωσήφ, θείω,
Ἄριστος κήρυξ καὶ μοναστῆς ἐγένου.*

Ὁ μακάριος Ἀββᾶς Ἰωσήφ τοῦ Ἀλαβέρντι ἦταν μαθητῆς καὶ συνασκητῆς τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ζενταζένι († Μνήμη: 7ῃ Μαΐου), ὁ ὁποῖος τὸν 5^ο αἰῶνα, συνοδευόμενος ἀπὸ δώδεκα Σύρους Πατέρες, ἦλθε στὴν Γεωργία γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ στερεώσῃ τὸν Χριστιανισμό.

Ὁ Μακάριος Ἀββᾶς Ἰωσήφ, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ διδασκάλου τοῦ Ἰωάννου τοῦ Ζενταζένι, ἐγκαταστάθηκε στὸ Ἀλαβέρντι (Ἀνατολικὴ Γεωργία). Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ὁ τόπος αὐτὸς ἦταν ἔρημος καὶ ἄγονος. **Ὁ** Κύριος ἔστειλε στὸν Ὅσιο Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἀσκήτεψε ὡς ἐρημίτης ἀνάμεσα σὲ ἄγρια θηρία, ἕναν ἄρχοντα μὲ μεγάλη συνοδεία, ὁ ὁποῖος κυνηγοῦσε στὴν κοιλάδα αὐτή. **Ὁ**ταν ὁ ἄρχων εἶδε τὸν Ἅγιο, κατάλαβε ἀμέσως ὅτι εἶχε ἐνώπιόν του ἕναν θεοφόρο ἄνδρα, ἔσπευσε νὰ τὸν προσκυνήσῃ, τὸν ἀσπάστηκε καὶ τὸν ἐρώτησε ταπεινά, ποιὸς ἦταν καὶ γιὰτι εἶχε ἔλθει νὰ μείνῃ στὸν ἔρημο αὐτὸ τόπο.

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅσιος προσεῖλκυσε τὴν ἀγάπη τοῦ Ἀρχοντος καὶ τοῦ ἐνέπνευσε μία ἀδάμαστη ἐπιθυμία, νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀλήθεια. **Ὁ** Ἀρχων ὑπεσχέθη στὸν Ἀββᾶ Ἰωσήφ, νὰ ἀνεγείρῃ ἕναν

Πλατυτέρα και Ἅγιος Γεώργιος. Τοιχογραφίες στην Μονή Ἀλαβέρντι.

Ναὸ στὴν ἔρημο τοῦ Ἀλαβέρντι καὶ ἐκπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσί του, θέτων τὰ θεμέλια τῆς Μονῆς Ἀλαβέρντι. **Ο** Ὅσιος χάρηκε γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ θεαρέστου αὐτοῦ ἔργου.

Σύντομα, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἔμαθαν γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Ὁσίου Γέροντος στὸ Ἀλαβέρντι. **Π**λήθη ἀνθρώπων ἄρχισαν νὰ συρρέουν ἐκεῖ, γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ νὰ ἀκούσουν τὶς διδασκαλίες καὶ τὰ κηρύγματά του.

Χάρις στὴν ἀκούραστη δραστηριότητά του, ἡ ἄγνοια ἐξαλείφθηκε καὶ ἡ εὐσέβεια στερεώθηκε στὴν περιοχή. **Π**ολλοὶ ἀπὸ αὐτούς, οἱ ὁποῖοι προσελκύσθησαν ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ ἐρημίτου Μοναχοῦ, τὴν ἀπεριόριστη ἀγάπη καὶ τὰ θαύματά του, ἔμειναν πλέον μαζί του. **Σ**ταδιακά, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐρημιτῶν ἀυξήθηκε σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε σχηματίστηκε μία μεγάλη Ἀδελφότητα. **Ο** Ἀββᾶς Ἰωσήφ τοῦ Ἀλαβέρντι διετέλεσε πρῶτος Ἡγούμενος τῆς Ἀδελφότητος αὐτῆς.

Ο Ὅσιος Ἰωσήφ, ἐξαντλημένος ἀπὸ τοὺς μακροχρόνιους ἀγῶνες καὶ κόπους του, προαισθανόμενος τὸν ἐπικείμενο θάνατό του, προετοιμάσθηκε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, συνεκάλεσε τοὺς μαθητάς του, τοὺς εὐλόγησε, τοὺς ἐνουθέτησε, διώρισε γιὰ αὐτοὺς νέον Ἡγούμενο καὶ ἀπῆλθε ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Κύριο.

Οἱ μαθηταὶ ἐκήδευσαν μὲ τιμὴ τὸν Ἀββᾶ Ἰωσήφ στὸν Ναὸ τοῦ Ἀλαβέρντι, τὸν ὁποῖο εἶχε ἀνεγείρει ὁ ἴδιος. **Σ**τὸν τάφο τοῦ Ὁσίου Γέροντος τελοῦνται πολλὰ θαύματα.

Ο Τάφος τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ. Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀλαβέρντι.

Δὲν ἔχει διασωθῆ (ἢ δὲν ἐγράφη) μέχρι τὸν ΙΗ' αἰῶνα ἀνεξάρτητος Βίος τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἀλαβέρντι. **Π**ληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸν Ὅσιο Ἰωσήφ τοῦ Ἀλαβέρντι διατηρήθηκαν στὶς πρῶτες ἐκδόσεις τῶν Βίων τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ζενταζένι

καὶ τοῦ Ὁσίου Σίω Μγβίμε. Βάσει αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν, τὸ πρῶτο μισὸ τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνα, ἐγράφη ὁ Βίος τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἀλαβέρντι, ἀπὸ τὴν Μοναχὴ Μακρίνα (Μαριάμ-Μακρίνα (1697/1698-1732), θυγατέρα τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου Α΄.

**Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
Ἀλαβέρντι.**

Ἀπολυτίκιον**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωσήφ Ἀλαβέρντι κοσμήτορ πάντιμε, ἡ ὠραιότης Καχέτης, τριῶν καὶ δέκα σεπτῶν ἀσκητῶν ἐκ τῆς Συρίας ἐγκαλλώπισμα, ὡς ταπεινώσεως φανόν, ἀρετῆς ὑπογραμμὸν καὶ στῦλον κακοπαθείας, Σὲ ἀνυμνοῦντες εὐχὰς Σου θεοπειθεῖς ἀπεκδεχόμεθα.

Κοντάκιον**

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἐν Ἀλαβέρντι τὸν ὀσίως ἐνασκήσαντα θεοφορούμενον πατέρα εὐφημήσωμεν ἀκραιφνεῖ βιώσει διαλάμπσαντα, ταπεινώσει καὶ εὐχῇ ἀδιαλείπτῳ ὕμνοις πρέπουσιν, Ἰωσήφ, χοροῦ πατέρων τὸν διάκοσμον, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, πίστεως αὐγασμα.

Μεγαλυνάριον**

Χαίροις Ἀλαβέρντι ὁ θησαυρός, φρυκτωρὲ Καχέτης, ὁ φωτίσας τῶν ἀσκητῶν, Ἰωσήφ, χορείας εὐχῶν Σου ἀσιγήτων μαρμαρυγαῖς καὶ πόνων θείων βολίσι Σου.

(*) Ἀπὸ διάφορα Συναξάρια. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Γεωργιανὸν Προσκυνητᾶριον, Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, σελ. 130, ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἡλίων Αἰδηψοῦ, Ἀθῆναι 2012.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*